

Csapatmunka - QRT QV2 és QK1

Mint ismeretes a QRT (Quantum Resonant Technology) különféle trükkös kütüi önmagukban is használhatók és értékelhető javulást eredményeznek, azonban emellett igazi csapatjátékosok is, amelyekkel különféle összeállításokban még komplexebb eredményt lehet elérni. A múltkoriban bemutatott QKoil QK1 töltés rezonáló tekercs után ismerkedjünk meg a QVibe QV2 AC harmonizáló egységgel, majd nézzük meg, mire képes szőlóban az utóbbi, illetve mit hoznak össze ketten együtt.

A külső kivitelét tekintve a QK1-el tökéletesen megegyező QV2 (mechanikailag hangolt, nagyméretű hálózati dugó formájú karbon szövet ház aranyozott csatlakozókkal) direktben a tápáramot veszi kezelésbe és az eredeti 50 vagy 60 Hz-es hullámformához időzítve óvatosan beavatkozik a szinusz hullám különböző részein. Ennek eredménye a gyári leírások szerint a zajszint javulása, a színpadmélység megnövekedése, valamint a hang és a kép valóságosabbá válása. Elméletileg tehát nagyon hasznosnak tűnik, és más területeken fejt ki hatását, mint a QK1, így valószínűleg ketten is harmonikusan tudnak együtt dolgozni. A QV2 használata egyébiránt ugyanolyan egyszerű, mint a QK1-é, szintén a készülékeket ellátó elosztó egyik szabad aljzatába kell csatlakoztatni.

A teszt során elsőként egy mindenféle tuning eszközt nélkülöző rendszerbe került be a QV2, majd a QK1 is, hogy kiderüljön, mire mennek ketten, és az, hogy az egyik bekötése után érdemes-e még alkalmazni a másikat is.

A könnyebb összevethetőség érdekében ugyanazok a zeneszámok szerepelnek, vagyis a Los Calchakis gitármuzsikájával indítunk, ami a QV2 színrelépésével kellemesebbé, barátságosabbá és egyértelműen teresebbé válik. A megszólalás természetesebb, az énekhangok enyhe „f”-es és „sz”-es sziszegőssége (a felvétel jellemzője) mérséklődik. A zenében megmarad az élettéliség, mégis egyfajta bensőséges nyugalom hatja át, mint amikor egy hangulatos spanyol étteremben egy kis jóféle bortól ellazulva hallgatja az ember a tőle pár lépésnyire álló zenészeket és csodálatosan érzi magát. A gitárhúrok aprócska zizegése sokkal jobban életre kelnek, a megszólalást mégsem érezni technikai értelemben precízebbnek, hanem egyszerűen csak szól, aminek szólania kell.

Mivel múltkor a QK1-nél is nagyjából hasonló jellegű változásokat tapasztaltam, kíváncsian vártam, mi lesz, ha ő is belép a képbe. Amikor már a második „csodadugó” is ott figyel az elosztóban elsősorban a magasak terén érzek javulást, emellett a részletező képesség fokozódik még tovább. Olyan érzetem támad, mintha rázoomoltak volna a zenére és ezáltal jobban bele tudok tekinteni a „belsejébe”, a rejtett, apró információi közé. A hangkép teteje nyitottabbá és levegősebbé válik, az énekhangok szabadabban és könnyedebben áramlanak a hangszórókból.

Klasszikus művekkel folytatva a „dugókkal” való kísérletezgetést, elsőként ismét a QV2 szerepel szólóban. A hangszínek tekintetében most nem érzek különösebb változást, ám az előző zenéhez hasonlóan most is a nagyobb és levegősebb térre, valamint az oldottabban áramló hangokra figyelek fel. Visszatekintve a QV2 nélküli hangzásra, olyan mintha a zenészek és az énekesek nem engedték volna el annyira magukat, mintha némi tartózkodás lett volna bennük ehhez képest. Most viszont minden felszabadultabb és lazább, semmi sem állhat a kellemes hangulatú zene és a túlradó érzelmek útjába.

Bedugva a QK1-et ismét jobban kinyílnak a magasak, a fuvolák ezüstösebbek, az énekesnő hangja pedig levegősebb és szárnyalóbb lesz. A hangok jobban szétválnak, az együvé tartozás érzete mellett a hangszerek önálló egyénisége is előtérbe kerül. A színpad mérete érzetemen szerint már nem változik, azonban a több levegő miatt mégis nagyobboknak tűnik, és a zenészek szabadabban helyezkednek el rajta.

Az „All In My Head” a QV2-vel simábban, természetesebben és kerekebben szól, annyit azonban nem csiszol le az „élekből”, hogy az élet és a dinamizmus veszteségeket szenvedjen. Az énekhang simább és teltebb, a basszus egy hangyányival testesebb. Alapvetően a hangzás a megszokott barátságosabb irányba változik a zene jellegéből adódó élénkség megmaradása mellett.

A QK1 bekapcsolódásával megint a papírforma szerinti élénkülés, dinamikusabbá és frissebbé válás tapasztalható. A hangzás nyíltabb, világosabb és izgalmasabb, emiatt, ha úgy tetszik, a változás első pillanatra látványosabb, mint a QV2 esetében. Pop és rockzenék esetében mindenképpen jobban kiütözkönek a pozitív változások, legalábbis abban az esetben, ha a rendszer amúgy nagyjából rendben van.

Érdekes módon viszonyul egymáshoz a QV2 és a QK1, mivel mind a kettő természetesebb, kellemesebb és letisztultabb hangzást eredményez, azonban míg a QV2 inkább kerekébbé és nyugodtabbá varázsolja a zenét, addig a QK1 felélénkíti, levegősebbé és nyitottabbá teszi.

Ezek okán akár úgy is tűnhet, hogy mind a kettőt alkalmazva ellentétes irányban működnek, ez azonban nem így van, mert a QV2 eltávolítja az esetleges éleket, sarkokat és sorjákat, a QK1 pedig a hasznos részleteket „villanyozza” fel, vagyis valójában inkább kiegészítik egymást.

Önmagukban használva karakterükből fakadóan rendszerfüggő melyiket érdemes használni; ha a hang nyers, éles, magasba húzó vagy

harsány, akkor a QV2-őt, ha kissé döglött, lapos, színtelen vagy túlságosan nyugodt, akkor pedig a QK1-et. Árban az utóbbi a kedvezőbb, és jellegéből fakadóan a hatása is látványosabb, de ez semmit sem von le a hatásait inkább a hosszabb, elmélyültebb zenehallgatás során megmutató QV2 vitathatatlan érdemeiből.

QRT QV2

Ár: 79.000,- Ft

QRT QK1

Ár: 59.000,- Ft

Forgalmazó: Inter Audio

Tel: 1/468-2176

www.audiocentrum.hu